

# Cançó d' Estiu

Lletres de A. Mestres.

Música de A. Romeu.

Novembre 1874

Introduccion

La l'iol apunta ran de la

plana dalt de la Emi-ta xi-ca campa-na reblo galan, entrel's brins d'herba de la plana da turban las

~~est sempre repetit~~ 2<sup>a</sup> atte perlas de la rosa-da llampaguejas. La qui ab l'estiu lo mon reviu ! visca que

visca ! La qui ab l'estiu l' mon reviu ! visca l'estiu ! Estiu ! ! Vira l'estiu ! per den dozi . . .

Canço d'Estiu.

I  
Ja l'sol apunta - ran de la plana  
Salt de l'ermita - xicp campana  
reblogant,  
entre l's buns d'herba - de la planada  
brillan las perlas - de la rosada  
llampeguejant.

Ja qu'ab l'estiu - lo món reviu.  
i Visca que visca!  
Ja qu'ab l'estiu lo món reviu  
Visca l'estiu.

II  
Salt de l'alsina - cantan cigalas  
de salze en salze - batan sas alas  
los aucellots;  
per entre l's ordis - que l'estiu torra  
la perdin mare - pel camp ja corre  
los petitets

Ja qu'ab l'estiu lo món reviu &

Octu 74. Agnès Mestres

III  
Tot sacudintse - son y galoana  
la jovenalla, - cuant la campana  
lleva son clam  
pren las botijes - volants y dallas  
y a las passades - de vents y gralles  
marxan al camp.  
Ja qu'ab l'estiu &

IV  
Mentrestà xisca - cau a' reugetes,  
y de las garbas - n'alcan garberas  
l's segadors,  
las segadores - fregas dringolles  
entre sas trenas - Migan rosillas  
de d's en d's.  
Ja qu'ab l'estiu &

V.  
Salt de carretas - en alta pila  
va la cullita - cap a' la vila  
montanya avall  
i vents de ventura - les vents pregonan;  
vents aquí'l premi - qu'al home d'man  
Pan y treball